بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Khulasa 06.04.18 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

06.04.18 ന് ബൈത്തുർറഹ്മാൻ മോസ്ക്, വലൻസിയ, സ്പെയിനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമ്മളിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ അങ്ങേയറ്റം പാപിയാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്ന് ഓരോ അഹ്മദിയും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ അടിത്തറതന്നെ കളവിലാണെങ്കിൽ, ഭൗതികനേട്ടം കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകളുടെ അനന്തരാവകാശികളാകുകയില്ല.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനുശേഷം സയ്യിദുനാ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യദഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു,

പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് സ്പെയിൻ എന്നത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, സാമ്പത്തിക കെട്ടുറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യൂറോപ്പിലെ ശേഷികുറഞ്ഞ രാഷ്ട്രങ്ങളിലാണ് അത് പെടുന്നത്. ജോലി സാധ്യതകളും വരുമാനങ്ങളും ജീവിതനിലവാരവും യൂറോപ്പിലെ മറ്റുരാജ്യങ്ങളായ ഉദാഹരണത്തിന് ഫ്രാൻസ്, ജർമനി, ഹോളണ്ട്, യു.കെ തുടങ്ങിയവയെക്കാൾ ഇവിടെ കുറവാണെന്നാണ് പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും പാക്കിസ്താനെ അപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെത്തെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥകൾ, പാക്കിസ്താനിൽനിന്ന് ഇവിടെ വരുന്നവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണ് ധാരാളം പാക്കിസ്താനികൾ ഇവിടെ തൊഴിൽ സംബന്ധമായും ഉദ്യോഗസംബന്ധമായും വരുന്നത്. അഹ്മദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പാക്കിസ്താനിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്നത് രണ്ടു കാരണത്താലാണ്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് അഹ്മദികളുടെമേലുള്ള മതപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങളും അവർക്ക് അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തതുമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് സാമ്പത്തികാവസ്ഥകളുടെ നേട്ടമാണ്. ഇവിടെ വരുന്ന ഭൂരിഭാഗമാളുകളും അസൈലം എടുക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിരമായ താമസത്തിനുള്ള വിസയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോ, അഹ്മദികൾക്ക് പാക്കിസ്താനിൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അനുസരിച്ച് മുസ്‌ലിമെന്ന് പറയാനോ ആരാധനാകർമങ്ങൾ നടത്താനോ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാനോ ഉള്ള അവസ്ഥ ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞാണ്. ചിലയാളുകൾ ശരിയായ നിലയിൽ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥകൾ വിവരിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ കേസുകൊടുക്കുമ്പോൾ ചിലർ യാചിക്കാറുമുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഇവിടെ കുറവും മറ്റുള്ള യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇതു കൂടുതലുമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. യഥാർഥവും സത്യസന്ധവുമായ കാര്യം പറയുകയും മതത്തിന്റെ പേരിൽ പാക്കിസ്താനിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബലാൽക്കാരങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അത്തരം അവസ്ഥകളിൽ തനിക്ക് അവിടെ കഴിയുക എന്നത് മാനസിക സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്നും, അത് സ്ഥിരമായ പീഡനമായിരിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള കാര്യം ബോധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ, സഹായത്തിനും അനുകമ്പയ്ക്കും ഇവർ അർഹരാണെന്ന് ജനങ്ങളും ഭരണകർത്താക്കളും അല്ലെങ്കിൽ ജഡ്ജിയും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ കേസ് വാദിക്കുന്ന നേരത്ത് മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതുകേട്ട്, വക്കീലുമാർ പറയുന്നതുകേട്ട് തങ്ങളെത്തന്നെയോ, തങ്ങളുടെ കാര്യമോ അതിശയോക്തിയോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇപ്രകാരം ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെ പറയുന്ന കാര്യം ഒന്നായിരിക്കണം. മാറ്റിപ്പറയാൻ പാടില്ല. മാറ്റിപ്പറഞ്ഞാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കളവാണെന്ന സംശയമുണ്ടാകും. കളവിൽനിന്ന് അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ഒരു അഹ്മദി രക്ഷപ്പെടേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു കളവിനെ ശിർക്കിന് സമാനമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഒരു അഹ്മദി ശിർക്ക് ചെയ്യുമെന്ന് ഊഹിക്കാനേ പറ്റുകയില്ല. താൻ ഏറ്റവുമധികം അല്ലാഹുവിന്റെ തൗഹീദിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവനും നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ദാസത്വത്തിൽ ഉള്ളവനും കാലത്തിന്റെ ഇമാമിനേയും മസീഹ് മൗഊദിനേയും മഹ്ദിയെ മഅ്ഹൂദിനേയും വിശ്വസിക്കുന്നവനുമാണെന്ന് അഹ്മദി ഒരുഭാഗത്ത് വാദിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് ഒരു ഏകദൈവവിശ്വാസിയുടെ നിർബന്ധകടമയായ ശിർക്കിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുക എന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പാപത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെടാത്തവനാകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമ്മളിൽനിന്ന് അത്തരം എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ അങ്ങേയറ്റം പാപിയാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്ന് ഓരോ അഹ്മദിയും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ വിശ്വാസം രക്ഷിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ മതത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നമ്മൾ ഇറങ്ങിപുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾക്ക് നമ്മൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നല്കേണ്ടതാണ്. അഹ്മദിയ്യത്ത് അഥവാ യഥാർഥ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം നമ്മൾ എന്തിനാണ് മുൻഗണന നല്കേണ്ടതെന്നും എന്തിനായിരിക്കണം മുൻഗണന നല്കേണ്ടതെന്നും നാം നോക്കേണ്ടതാണ്. ഈ മുൻഗണന അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ചല്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ഹിജ്റത്ത് ചെയ്തതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രാപിച്ചവരല്ല. ഇനി അതനുസരി

ച്ചാണെങ്കിൽ നമ്മൾ നമ്മുടെ ഹിജ്റത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കികയും ചെയ്തു. അത്തരം അവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയും നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ അടിത്തറതന്നെ കളവിലാണെങ്കിൽ, ഭൗതികനേട്ടം കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകളുടെ അനന്തരാവകാശികളാകുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ ഏകനായി വിശ്വസിക്കുന്നവനും അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവനും ഒരിക്കലും ശിർക്കു ചെയ്യുകയില്ല. തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കലായിരിക്കും. ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കലും ഭൗതികതയുടെ വർണങ്ങളിൽ ഇഴുകി ച്ചേരലും നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യമല്ലെന്ന കാര്യം ഓർമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതൊരു മുഅ്മിന്റെ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യവുമല്ല. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് യഥാർഥ വിജയം കരസ്ഥമാക്കാനും ഈ ലോകത്ത് വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയാക്കാനും കഴിയുന്നത്. ഈ ദുൻയാവും ഇതിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നമുക്ക് കിട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹു തന്നിലേക്ക് വരുന്നവരെ ദീനിന്റേയും ദുൻയാവിന്റേയും അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് തള്ളിക്കളയുകയില്ല. തന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് തടയുകയില്ല. മറിച്ച്, അല്ലാഹു നമ്മളോടു ദുൻയാവിന്റേയും ആഖിറത്തിന്റേയും നന്മകൾ തേടാൻ ഇങ്ങനെ ദുആയും പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

റബ്ബനാ ആത്തിനാ ഫിദ്ദുൻയാ ഹസ്നത്തൻ വഫിൽ ആഖിറത്തി ഹസനത്തൻവ്വഖിനാ അദാബന്നാർ. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇതു സംബന്ധമായി പറയുന്നു:

"മനുഷ്യൻ തന്റെ ആത്മാവിന്റെ സുഖസമൃദ്ധിക്കായി രണ്ടു കാര്യത്തിന് ആശ്രിതനാണ്. ഒന്ന് ഹ്രസ്വമായ ഇഹലോക ജീവിതം. അതിലുണ്ടാകുന്ന വിപത്തുകൾ, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ തുടങ്ങിയ പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്ന് സമാധാനത്തിലിരിക്കുക. രണ്ടാമത്തേത് ദൈവത്തിൽനിന്നകറ്റുന്ന ആജ്ഞാലംഘനങ്ങൾ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, ആത്മീയമായ രോഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുക. ഇതാണ് ആ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ. ഒന്ന് ഭൗതികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും രോഗങ്ങളും മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നു. ഒന്ന് ആത്മീയമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും രോഗങ്ങളും മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഇവ രണ്ടിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഇഹലോക നന്മ എന്നു പറയുന്നത് ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ നിലയിൽ എല്ലാ ഓരോ ബലായിൽനിന്നും വൃത്തികെട്ട ജീവിതത്തിൽനിന്നും നിന്ദ്യതയിൽനിന്നും സുരക്ഷിതനായിരിക്കുക എന്നതാണ്." 'റബ്ബനാ' എന്നതിന് കൂടുതൽ വിശദീകരണം നല്കിക്കൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: **റബ്ബനാ ആത്തിനാ ഫിദ്ദുൻയാ ഹസനത്തൻ** എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ 'റബ്ബനാ' എന്ന പദത്തിൽ തൗബയിലേക്കുള്ള അതിസൂക്ഷ്മമായ സൂചനയാണുള്ളത്. മനുഷ്യൻ 'റബ്ബനാ' എന്നു പറയുമ്പോൾ **ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ!** എന്നു പറയുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അങ്ങേയറ്റം കുനിയുകയാണ്. കാരണം 'റബ്ബനാ' എന്ന പദം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവൻ ആദ്യമേ ഉണ്ടാക്കിവച്ചിട്ടുള്ള റബ്ബുമാരിൽനിന്ന് ജാഗരൂകനായി ഈ യഥാർഥ റബ്ബിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഈ പദം യഥാർഥമായ വേദനയും വിലാപവും കൂടാതെ മനുഷ്യമനസ്സിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുകയില്ല. യഥാർഥമായി 'റബ്ബനാ' എന്ന് മനുഷ്യൻ വിളിക്കുമ്പോൾ വേദനയോടെയാണ് അത് പുറത്തുവരിക. ബാഹ്യമായ നിലയിൽ 'റബ്ബനാ' എന്ന ഈ ദുആ ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ട്; എന്നാൽ, മനസികമായ യഥാർഥ അവസ്ഥ അവർക്കുണ്ടാകുകയില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ മാനസികമായ അവസ്ഥയോടുകൂടി ദുആ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോഴാണ് യഥാർഥത്തിൽ 'റബ്ബനാ' എന്ന പദം വായിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നത്."

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 'റബ്ബനാ' എന്ന പദം യഥാർഥമായ വേദനയും അലിവും കൂടാതെ വായിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുകയേയില്ല. അവിടന്ന് പറയുന്നു: "യഥാർഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ തന്റേതായ ഒരുപാട് രക്ഷിതാക്കളെ ഉണ്ടാക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ തന്ത്രങ്ങളും വഞ്ചനകളും അവന്റെ റബ്ബാണെന്ന് അവൻ പൂർണമായും വിശ്വസിക്കുന്നു. അവന് തന്റെ അറിവിന്റേയോ കൈക്കരുത്തിന്റേയോ അഹങ്കാരമുണ്ടെങ്കിൽ അതാണ് അവന്റെ റബ്ബ് അഥവാ രക്ഷിതാവ്! അവന് തന്റെ സൗന്ദര്യത്തിലും സമ്പത്തിലും അഭിമാനമുണ്ടെങ്കിൽ അതാണ് അവന്റെ റബ്ബ്! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇപ്രകാരം ആയിരക്കണക്കിന് കാര്യഹേതുക്കൾ അവനോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത് സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് അതിൽനിന്ന് ഉണർന്ന് ആ ഏകനും പങ്കുകാരനില്ലാത്തവനും സത്യവാനും യഥാർഥ രക്ഷിതാവുമായവന്റെ മുന്നിൽ തലകുനിക്കുകയും, 'റബ്ബനാ' എന്നതിന്റെ വേദനാനിർഭരവും മനസ്സിനെ അലിയിക്കുന്നതുമായ ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വീഴുകയും ചെയ്യാത്തിടത്തോളം അവൻ യഥാർഥ റബ്ബിനെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, 'റബ്ബനാ'യുടെ ദുആതന്നെ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു." പക്ഷേ, പറഞ്ഞു: "യഥാർഥ 'റബ്ബനാ' നിറവേറ്റപ്പെടുന്നത് വേദനാനിർഭരവും മനസ്സിനെ ഉരുക്കിക്കളയുന്നതുമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുമ്പോഴാണ്. താൻ 'റബ്ബനാ' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ പങ്കുകാരനില്ലാത്ത ഏകനായ തന്റെ റബ്ബിനെയാണ് വിളിച്ചതെന്ന യാഥാർഥ്യം അറിയുന്നവനാകുമ്പോഴുമാണ് അവൻ യഥാർഥ രക്ഷിതാവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതും അവനോടു ദുആ ഇരക്കുന്നതും." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു: "അത്തരം മനോവേദനയോടും ജീവഹാനി വരുത്തുന്ന വിഷമത്തോടും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വന്തം പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് തൗബ ചെയ്യുകയും അവനെ 'റബ്ബനാ' എന്നു വിളിക്കുകയും അതായത് യഥാർഥവും അസലുമായ രക്ഷിതാവ് നീ തന്നെയായിരുന്നു, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അബദ്ധംകൊണ്ട് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുകയായിരുന്നുവെന്നും ആ വ്യാജബിംബങ്ങളേയും വ്യർഥമായ ആരാധ്യരേയും കൈവെടിഞ്ഞ് സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി നിന്റെ പരിപാലനം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വരികയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും പറ

യുക. ആത്മാർഥനായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുനിയുകയും അവനെ ആരാധിക്കുകയും നമ്മുടെ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നമ്മളിൽ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതാണ്. നമ്മൾ ഈ രീതിയിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ വിളിക്കുന്ന കടമ നിറവേറ്റുകയാണെങ്കിൽ ഇഹലോകത്തെ നന്മകളും നമുക്ക് കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. ആഖിറത്തിലെ നന്മകളും നമുക്കു കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. എന്നല്ല മനുഷ്യൻ പരലോകത്തെ നന്മകൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനാണ് ഭൗതികമായ നന്മകൾ ചോദിക്കുന്നത്; ആരോഗ്യം കിട്ടുന്നതിനും അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ കടമ നിറവേറ്റുന്നതിനും. ആരോഗ്യം ഒരു ഭൗതികമായ നന്മയാണ്. ഗുണമാണ്. നന്മകളിൽപെട്ടതാണ്. ആരോഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആരാധനയും ശരിയായ നിലയിൽ മനുഷ്യന് നടത്താൻ കഴിയും. ധനമുണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിനുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യാനുള്ള കടമ നിറവേറ്റാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ അവന്റെ ദാസരോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റാൻ തൗഫീഖ് അവന് കിട്ടാവുന്നതാണ്.

ഈ സുപ്രധാനമായ അടിസ്ഥാന കാരണം എപ്പോഴും മുന്നിൽവെക്കേണ്ടതാണ്. ആരാധനയുടെ കടമ നിറവേറ്റുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്. ഇതുസംബന്ധമായി ഓർമവെക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് നമ്മുടെ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നവരാകുമ്പോഴായിരിക്കും ഇതു നിറവേറ്റാനുള്ള ശ്രമം നടക്കുന്നത്. ഇതിനെകുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **വമാ ഖലഖ്ത്തുൽ ജിന്ന വൽഇൻസ ഇല്ലാ ലിയഅ്ബുദൂൻ.** നാം ജിന്നുകളേയും മനുഷ്യരേയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നെ ആരാധിക്കാൻ മാത്രമാണ്.

അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളിലേക്ക് നാം നോക്കുമ്പോൾ, ഒരു കല്പനയ്ക്കുശേഷം മറ്റൊരു കല്പനയിലേക്ക് നമ്മെ അതുകൊണ്ടുപോകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിനെ ഒരിക്കലും മറക്കാതിരിക്കാനാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭൗതികമായ ശ്രമങ്ങളും നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന് അശ്രദ്ധരാക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരിക്കലും ഭൗതികമായ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പൂർത്തീകണം കേവലം ഭൗതികത കരസ്ഥമാക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമാകരുത്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇതുസംബന്ധമായി ഒരിടത്ത് പറയുന്നു: "അല്ലാഹു പറയുന്നു, എന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ജിന്നിനേയും മനുഷ്യനേയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്! ഈ ആയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ യഥാർഥ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ തിരിച്ചറിയലും അവന്റേതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: "മനുഷ്യന് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സ്വയം നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അധികാരമില്ല; അതിനുള്ള പദവിയുമില്ല. കാരണം മനുഷ്യൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല വന്നത്. സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം പോകുകയുമില്ല. മറിച്ച് അവനൊരു സൃഷ്ടിയാണ്. ആരാണോ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചത്, അവൻ എല്ലാ മൃഗങ്ങളേയും അപേക്ഷിച്ച് മനോഹരവും ഉന്നതവുമായ ശക്തിയും അവന് പ്രദാനം ചെയ്തു. അതായത് മറ്റുള്ള ജീവജാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മനുഷ്യനെ **അശ്റഫുൽ മഖ്ലൂഖാത്ത്** ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ഉദാത്തമായ കഴിവുകൾ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻതന്നെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ഒരു ലക്ഷ്യം വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ഈ ലക്ഷ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയാലും വേണ്ടില്ല. മനസ്സിലാക്കിയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ തിരിച്ചറിയുകയും അല്ലാഹുവിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതുതന്നെയാണ്. മനുഷ്യൻ ഈ ലക്ഷ്യം മുന്നിൽവെക്കുമ്പോൾ അവൻ യഥാർഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നു. ഇഹലോകത്തെ നന്മകളും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് മാർഗമാക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ മാനസികമായ കഴിവുകൾ, മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികമായ ശക്തികൾ, മനുഷ്യന്റെ മികച്ച സാമ്പത്തികാവസ്ഥകൾ മനുഷ്യനെ വർത്തമാനകാലത്തെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിൽനിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ അക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും അശ്രദ്ധനാക്കരുത്. ആരോഗ്യവും ധനവും മാനസികമായ കഴിവുകളും നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുള്ള ഭൗതികമായ അലങ്കാരങ്ങളും നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയുദ്ദേശ്യം മറന്നുപോകുന്നതിന് നമ്മെ അശ്രദ്ധരാക്കരുത്." ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അഹ്മദികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ദീൻ കാരണത്താലാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ രാജ്യത്തുണ്ടായ മതപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ കാരണത്താലാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഇക്കാര്യം എപ്പോഴും മുമ്പിൽ വെക്കുക. അഹ്മദി വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്, ഒരു ദീർഘമായ അന്ധകാരത്തിനുശേഷം ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യൻ മസീഹ് മൗഊദിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉദിച്ചുയരണമായിരുന്നുവെന്നും നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനമനുസരിച്ച് യഥാർഥമായ അധ്യാപനവും അനാചരങ്ങളിൽനിന്ന് സംശുദ്ധമായ അധ്യാപനവും പറഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിംകളുടെ മനസ്സുകളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണമായിരുന്നുവെന്നുമാണ്; അമുസ്‌ലിംകൾക്കും ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർഥവും മനോഹരവുമായ അധ്യാപനം പറഞ്ഞുകൊടുക്കണമായിരുന്നു!

ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ വന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ എല്ലാ അഹ്മദികളുടേയും നിർബന്ധകടമയാണ്, അവർ ഈ ഈ കടമ പൂർണമായും നിറവേറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നത്. എവിടെയൊക്കെ അഹ്മദിയുണ്ടോ നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ളവർക്ക് യഥാർഥ ഇസ്‌ലാം എന്താണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ നമ്മളിലേക്ക് തിരിയുംവിധം ഓരോ അഹ്മദിയുടെയും കർമം, അവന്റെ സൽസ്വഭാവം, അവന്റെ ആരാധനയുടെ നിലവാരം ഉയർന്നതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് അഹ്മദികളെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഉയർത്തുന്നതോടൊപ്പം ഇവിടെത്തെ തദ്ദേശവാസികളിൽ തബ്‌ലീഗിനുള്ള വഴികൾ തുറക്കുന്നതിലും സഹായി ആയിരിക്കും. ഇക്കാര്യം ഓരോ അഹ്മദിയും മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇത് ഓരോ അഹ്മദിയുടേയും വളരെ വലിയ ഉദ്ദേശ്യമാണ്. ആദ്യം സ്വയമേ തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുക. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഈ സൃഷ്ടി ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

ലോകത്തിന് ഈ യാഥാർഥ്യം പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം. അതായത് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ലോകത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവനിൽനിന്ന് അകറ്റികൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ളതല്ല. മറിച്ച്, അല്ലാഹുവിനോടു അടുപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിൽ മധ്യമനില കൈക്കൊള്ളുക. ഇല്ലെങ്കിൽ മധ്യമനില ലംഘിക്കുന്ന കാരണത്താൽ നിങ്ങൾ നാശത്തിലേക്ക് മുൻകടക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇന്നേക്ക് നാലഞ്ചു വർഷം മുമ്പേ ലോകം ഇങ്ങനെ നാശത്തിലേക്ക് കുതിക്കുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും പറ്റുമായിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്ന് അവസ്ഥകൾ തികച്ചും മാറിപ്പോയി. ഏതൊരു നാശത്തിലേക്കാണോ ലോകം കുതിക്കുന്നത് അതിന്റെ യഥാർഥ കാരണം, പാശ്ചാത്യലോകത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നതാണ്. ഇനി നഷ്ടമുണ്ടായാൽത്തന്നെയും തങ്ങൾക്കു പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന ധാരണയാണ്. പക്ഷേ, ഇത് അവരുടെ തെറ്റാണ്. അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നവർ യുദ്ധങ്ങളുടെ നാശം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടുതൽ കെട്ടുറപ്പുള്ള ഭരണകൂടങ്ങളാണെങ്കിൽത്തന്നെയും ആ യുദ്ധത്തിനുശേഷവും ഇപ്പോഴും തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനായിരിക്കും ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഈ കെട്ടുറപ്പുള്ള രാജ്യം, ചില യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ ഇനിയും കൂടുതൽ മോശമായ അവസ്ഥകളിലേക്ക് പോകാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ എവിടെയൊക്കെയാണോ അഹ്മദിയുള്ളത്, അവർ കർമപരമായ ശ്രമങ്ങളും എല്ലാത്തിനെക്കാളുമുപരി ദുആകൾകൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയൊന്നു മാത്രമാണ് ലോകത്തെ നാശത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപ ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്നതിന് ഇക്കാര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്; തന്റെ സന്നിധിയിൽ കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടുമാത്രമേ തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഓരോ അഹ്മദിയും ഓർമവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വയം ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ദുൻയാവിന്റേയും ആഖിറത്തിന്റേയും ഉടമസ്ഥനാക്കുകയില്ല. അഗ്നിയുടെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാനും സാധ്യമല്ല. മറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ വിശ്വസിക്കുക എന്നത് കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്തം നമ്മിലിടുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കനുസരിച്ച് വാർത്തെടുക്കേണ്ടതാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഒരിടത്ത് പറയുന്നു:

"ഓർമിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! വെറും ബയ്അത്ത് ഒന്നുമല്ല. യഥാർഥ ബയ്അത്തിന്റെ പൊരുൾ നിറവേറ്റാത്തിടത്തോളം അല്ലാഹു ഈ ആചാരംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. അതുവരെ ഈ ബയ്അത്ത്, ബയ്അത്താകുകയുമില്ല. അത് കേവലം ആചാരമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ബയ്അത്തിന്റെ യഥാർഥമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. യഥാർഥമായ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്?" ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞു: "അതായത് തഖ്വ കൈക്കൊള്ളുക. വിശുദ്ധഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ച് പാരായണം ചെയ്യുക. അതിൽ ചിന്തിക്കുക. പിന്നീട് പ്രവർത്തിക്കുക. കാരണം അല്ലാഹു കേവലം വാക്കുകളും കാര്യങ്ങളുംകൊണ്ട് ഒരിക്കലും സന്തോഷിക്കുകയില്ലെന്നതാണ് അവന്റെ നടപടിക്രമം. മറിച്ച്, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് അവന്റെ കല്പനകൾ പിൻപറ്റേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. അവൻ നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുക. അവൻ വിലക്കിയിട്ടുള്ളത് ചെയ്യാതിരിക്കുക. ഇത് എത്രമാത്രം വ്യക്തമായ കാര്യമാണെന്നാൽ, മനുഷ്യനും വെറും പറച്ചിൽകൊണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നില്ലെന്ന് നമ്മൾ കാണുന്നു. മറിച്ച്, അവനും സേവനംകൊണ്ടാണ് സന്തോഷിക്കുന്നത്." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: "സത്യവാനായ മുസ്ലിമും വ്യാജനായ മുസ്ലിമും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വ്യാജനായ മുസ്ലിം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും എന്നാൽ, ചെയ്യുകയില്ല. അതിനെതിരിൽ യഥാർഥ മുസ്ലിം ചെയ്തുകാണിക്കുന്നു; കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുനിറുത്തുകയില്ല. തന്റെ ദാസൻ തനിക്കുവേണ്ടി ആരാധന നടത്തുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു കാണുമ്പോൾ, തനിക്കുവേണ്ടി തന്റെ സൃഷ്ടികളോടു അനുകമ്പ കാണിക്കുന്നുവെന്ന് കാണുമ്പോൾ തന്റെ മലക്കുകളെ അവനുമേൽ ഇറക്കുന്നു. സത്യവാനും വ്യാജനുമായ മുസ്ലിംകളെ തമ്മിൽ അവന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുന്നു.

നമ്മളിലോരോരുത്തരുടേയും നിർബന്ധകടമയാണ് സത്യവാനായ മുസ്ലിമാകാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നത്. പരലോകത്തെ നന്മകളുടെ അനന്തരാവകാശിയാക്കുമെന്ന നിലയിൽ ലോകത്തിലെ നന്മകളിൽനിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും ഫലമെടുക്കുക. നമ്മൾ നമ്മുട ആരാധനകളുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നവരാകട്ടെ. ദീൻ കാരണത്താൽ നിർബന്ധിതരായി നമുക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വന്നിട്ട് നമ്മുടെ ദീനീപരമായ അധ്യാപനങ്ങളോടുള്ള കടമ വീണ്ടും നിറവേറ്റുന്നവരാകട്ടെ. അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കും ഇതിന് തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baitur Rahman Mosque Valencia, Spain – on 06.04.18
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey,** For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516